

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47814-09-17 ביבי נ' איטח

לפני כבוד השופטת בכירה אושרי פרוסט-פרנקל

התובעת: לימור ביבי

נגד

הנתבע: יניב איטח

חקיקה שאוזכרה:

[חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965](#): סע' 1, 2 (1), 15.1, 15.2, 15.3, (8), 16, 19[חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981](#): סע' 1, 2, 2(11), 2(9), 7, 8, 9, 11[חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו](#): סע' 7 (א)

מיני-רציו:

* נפסק כי הנתבע ביצע עוולת לשון הרע נגד התובעת. כמו כן, הנתבע פגע בפרטיות התובעת, כמשמעו בחוק הגנת הפרטיות. הנתבע ישלם לתובעת פיצוי בגין עוולת לשון הרע בסך 40,000 ₪, ובגין הפגיעה בפרטיות סך של 10,000 ₪.

* נזיקין – עוולות – לשון הרע

* נזיקין – עוולות – פגיעה בפרטיות

* נזיקין – פיצויים – בגין לשון הרע

תביעה כספית על סך 200,000 ₪ מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 ופגיעה בפרטיות.

בית המשפט קבע כלהלן:

הדברים שאמר הנתבע לבן זוגה של התובעת, מהווים לשון הרע ברמה גבוהה. האמירות שהתובעת "גנבה זרע" מהנתבע, האמירות שהתובעת שיקרה את מי שהייתה חברתו של הנתבע ומספרת לה שהנתבע אצלה, שהתובעת מסתובבת בבייבי דול שקוף, שהתובעת "מגרה" את הנתבע וגורמת לו לעזוב את אשתו ולהגיע לביתה, מהוות לשון הרע.

לא ניתן לחלוק על כך שמידע על עברו הזוגי של אדם והיחסים האינטימיים אותם מנהל עם בת/בן זוגו הנם ענייני הפרטי. בסעיף 2(11) לחוק הגנת הפרטיות מצא המחוקק להתייחס בצורה ספציפית "לעברו המיני" של אדם המהווה זכות מוגנת. הפניות החוזרות והנשנות של הנתבע לבן זוגה של התובעת, והתיאורים המשמיצים של הנתבע כלפי התובעת לרבות אמירות המהוות לשון הרע, אשר הובילו בסופו של יום לסיום הקשר הזוגי של התובעת עם בן זוגה, מהווים חדירה לפרטיותה של התובעת שלא

כדין. השימוש לרעה אותו עשה הנתבע במידע אישי ואינטימי (שכלל לא הוכח כנכון ואמיתי), בשיחותיו עם בן הזוג לשם פגיעה בתובעת, מהווה לשון הרע ופוגם במתחם הפרטיות הבסיסי ביותר עליו ביקש המחוקק להגן.

יש לקבוע כי הנתבע ביצע עוולת לשון הרע נגד התובעת. כמו כן, הנתבע פגע בפרטיות התובעת, כמשמעו בחוק הגנת הפרטיות. הנתבע ישלם לתובעת פיצוי בגין עוולת לשון הרע בסך 40,000 ₪, ובגין הפגיעה בפרטיות סך של 10,000 ₪.

פסק דין

1. לפני תביעה כספית על סך 200,000 ₪ מכוח [חוק איסור לשון הרע](#), התשכ"ה, 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), ופגיעה בפרטיות.
2. הצדדים לתביעה זו היו בני זוג במשך 8 שנים, התגרשו בשנת 2005, חזרו לאחר מכן לחיות יחדיו לתקופה מסוימת ולאחר מספר שנים תבעה התובעת מזונות לילדם המשותף.

תמצית טענות התובעת

3. לטענת התובעת, הנתבע פרסם אודותיה פרסומים שקריים שנועדו להביך ולהפיץ מידע אינטימי שאסור בפרסום, מייחס לה פרסומי זימה שלא כתבה, פוגע בכל מערכות היחסים החדשות שלה, מגיש תלונות שווא במשטרה, מעלה בשמה הודעות פורנוגרפיות ופוגע בשמה הטוב. כל זאת מאז שהתובעת דרשה מזונות עבור ילדיהם המשותפים. לטענתה, היא מבקשת להמשיך בחייה מבלי שהנתבע יפריע לה בקשר עם בני זוג אחרים.
4. טענת התובעת, שהנתבע וחברתו דאז, הלנה צלדאט, פנו לחברי התובעת בשיחות טלפוניות והודעות "ווטסאפ" ושלחו להם צילומי מסך מהתכתבויות מיניות, שלכאורה מנהלת התובעת עם הנתבע. מדובר בהתכתבויות לכאורה בין הנתבע לתובעת מחשבון "פייסבוק" שהינו ככל הנראה פיקטיבי, תוך ייחוס לתובעת דמותה של אחרת, הנושאת שם שאינו ידוע לתובעת ושתמונתה אינה מוכרת לה. הנתבע טוען כי חשבונות אלו מופעלים על ידי התובעת וההודעות נשלחות אליו ממנה. כך הוא מייחס לה טקסטים מלאי זימה, שאינם לרמתה של התובעת, לא נכתבו על ידה וזרים לה. לדבריה כשמעלים את היוזר ממנו הגיעו הפרסומים, רואים שהמייל ממנו הם נשלחו הינו על שם אילאיל שלדטו -בנה של אשתו הנוכחית של הנתבע. עוד לדבריה, כאשר גילתה את המייל מאילאיל שלדטו, מצאה בפייסבוק את הגרוש של הלנה צלדאט.
5. לטענת התובעת מדובר בהשמצות והמצאות נגדה בפני בן זוגה, לפיהן היא לכאורה מטרידה את התובע ברשת החברתית באמצעות הודעות מיניות שאינן פוסקות, יוצאת בלבוש חושפני ("בייבי דול") אל מול הילד המשותף ואף "בגדה בו" ולכן נאלץ להיפרד ממנה.

6. מפרטת התובעת כי הצדדים התגרשו בשנת 2005 ולהם ילדה משותפת, ערכו הסכם גירושים הדדי, ללא קשיים והמשיכו לשמור על יחסים חבריים תקינים. בשנת 2009 הנתבע התחתן בשנית, עם סלי, וסיפר שסלי הרתה לאחר שהשקתה אותו ביין, ובעקבות לחץ מצד שתי המשפחות והרב פינטו התחתן. כשבוע לאחר חתונתו, חזר לגור עם התובעת ביחידת דיור בבית הוריה, נולד להם ילד נוסף, אך טרם נולד הילד השני, שוב יחסיהם עלו על שירטון. הנתבע הכיר בילדיהם ואף היה שותף לחינוכם וגידולם, שילם מזונות עבור הבת הבכורה, אך לא לשלם מזונות עבור בנם. בשנת 2013, הגישה התובעת תביעת מזונות עבור הילד המשותף ומאז לטענתה, החל הנתבע במסע נקמה תוך הפרת פרטיותה והמצאת סיפורים שקריים אודותיה. לטענתה, הנתבע פרסם שהתובעת שולחת לו דרך חשבונות פיקטיביים, הודעות מיניות, פיתויים, הטרדות ודברי זימה. ההודעות נשלחות מחשבון בבעלות בחורה בשם "אילנה חליוה" עם תמונת פרופיל חושפנית ופרובוקטיבית. הוא טען שנשלחות אליו הודעות: "אתה חושב שאני טובה בזיונים?", "אתה הבטחת לי שאני אגמור, נכון?", "אני נכנסת לשירותים. מורידה את התחתונים. מה בא לך לעשות לי?", "נכון שבא לך לזיין אותי?", "נכון שאתה מתחרמן ממני?". ודברים נוספים גסים וקשים שקשה להעלות אותם על כתב, אך צורפו לכתב התביעה.

7. התובעת טוענת שאינה אחראית להודעות, אינה הבעלים של חשבון הפייסבוק, מעולם לא פנתה אל הנתבע בדברי זימה או בהצעות מיניות ומדובר בהמצאה מדמיונו של הנתבע בערמומית ובמטרה לחבל לתובעת בקשרים זוגיים שמנהלת. בכל מקרה, טוענת התובעת, מדובר בעניינים אישיים ופרטיים הנוגעים לבני הזוג בלבד, ואין זה משנה האם טענת הנתבע נכונה או לא ואם אכן נשלחה מאת התובעת או לא.

8. על פי הנטען, הנתבע הפיץ את המידע הפרטי והחשאי בפני בן זוגה של התובעת, מר ברוך חייט, עת התקשר אליו בחודש מרץ 2014 והפיץ בפניו דברי שקר, כדלקמן: **"או שאתה רוצה להיות רציני או שאתה רוצה לעשות צחוק. אני לא רוצה להתחיל לעשות בלאגן עם הדברים האלו, או שתרגיע את חברה שלה או שזה יגיע ליותר קשה מזה". "חברה שלך עושה הרבה בעיות, וזה לא מתאים ולא יפה וזה כבר נמאס. היא מתקשרת לחברה שלי ושולחת לה כל מיני הודעות שאני איתה ושאני בלילה איתה". "תעצור את זה, זה לא לעניין".** ברוך ביקש מהנתבע להסביר את דבריו, והנתבע הסביר: **"חברה שלך שולחת לחברה שלי הודעות שאני בימים שאני לא איתה, אני עם לימור", "השבוע היא שלחה דבר כזה". "היא מתכתבת איתי על של אחר, על חליוה". "זה כבר חולני ברוך".** על פי הנטען, בפרסום זה הנתבע מגולל בפני ברוך סיפור שכולו מדמיונו של הנתבע, וטוען כי עושה זאת בניסיון להפסיק את ההטרדות הללו, אך בפועל, כך טוענת התובעת, זהו ניסיון להוציא דיבתה של התובעת רעה, לסכסך בינה לבן ברוך ולהציגה כאישה לא אמינה כשמנסה ליצור קשרים עם גרושה.

9. על פי הנטען, בשיחה נוספת בה יצר קשר הנתבע עם ברוך ממכשירו הנייד, פרסם השמצות קשות וחמורות שעולות כאמור גם כדי הפרת הפרטיות, כדלהלן: **"אני חס וחלילה, גם אמרתי ללימור, אין לי שום כוונה לפגוע בכם, להפך. אם תראה את מה שאני רושם לה אתה**

תראה שאני כן רוצה שתצליחו ותהיו ביחד אבל מה שהיא עושה ומסתירה ממך ולא משנה ממי זה לא נעים ולא נחמד". "אתה היחיד שיכול לעצור את זה" "היא שולחת לי כל מיני הודעות, בוא אליי, ברוך לא בבית. בוא תעשה לי ככה בוא תעשה לי ככה" "אתה יודע כמה פעמים באתי אליה הבית, גם בהודעות היא רושמת לי, ואני אראה לך את הכל כי שמרתי את הכל. היא יוצאת לי מהדלת כשאני מביא את הילדים, היא יוצאת מהדלת עם "בייבידול" שקוף לגמרי או שהיא מסתובבת בבית עם תחתונים. היא גם רושמת לי בהודעות, איך ה"בייבידול" השקוף שראית אותי?!" לטענתה, בסיפורים דמיוניים אלה מספר הנתבע, שכאשר הוא לאסוף את ילדיהם המשותפים מבית התובעת, היא מקבלת את פניו עם לבוש מסוג "בייבידול", לבוש מינימלי חשוף ולטענתה, הנתבע מספר סיפורים אלה לברוך, בן זוגה באותה העת, כדי לסכסך ביניהם ומפר את פרטיותה.

10. בשיחות נוספות בחודש מרץ, אפריל 2014, הנתבע סיפר סיפור חדש אודות התובעת, שמשחיר את שמה, משפיל אותה ומייחס לה מעשים חמורים. הוא סיפר: "אני את הילד השני שהבאתי מלימור זה לא מרצוני, אני הייתי נשוי. סיפרה לך את זה?" "התחתנתי, הייתי נשוי ארבעה ימים והיא קראה לי, בכתה אמרה לי בוא אני רוצה לדבר איתך. כשבאתי אליה הבית לא נעים לי להגיד לך שהיא חיכתה לי איך שהיא חיכתה לי, בכתה וקרה מה שקרה וכן שכבנו. כששכבנו אמרתי לה שאני שם אמצעי מניעה והיא אמרה לי אל תדאג אני עם גלולות" "שבועיים אחרי היא סיפרה לי שאני בהריון ופרסמה את זה בפייסבוק לכולם. שלחה את זה גם לאישה שלי שהתחתנתי איתה. זה היה התרגיל שלה"

11. לטענת הנתבע לפיה "את הילד השני הבאתי לא מרצוני", מבהירה התובעת, כי הנתבע נכח בלידת הילד לצד התובעת, קנה לה למחרת שרשרת זהב עם דמויות הילדים, ערך מסיבת ברית עם כל משפחתו בבית הוריה ואף נסע לקנות את כל הציוד הראשוני לילד, מה שמצביע שהילד נולד מרצון הנתבע. לטענתה, הנתבע מפיץ שהביא ילד בניגוד לרצונו, שהתובעת סיפרה לו שהיא משתמשת באמצעי מניעה וכי גנבה לו זרע (בדיוק כפי שהפיץ על אשתו הקודמת).

12. על פי הנתבע, בשיחה נוספת, פנה הנתבע לברוך ושוב, בטענה שהוא רוצה להפסיק את ההטרדות ולאחר שברוך ביקש הוכחות, אמר לו הנתבע: "אני יודע כי באותו יום שבאתי אליה לפני שבועיים וחצי, כשהחזרתי את הילדים, היא יצאה, לא נעים לי להגיד לך, יצאה לי עם הבייבידול השחור שלה השקוף לגמרי" וברוך ענה: "אבל אני הייתי איתה בבית באותו יום, אני הייתי שם" הנתבע: "אתה לא היית בבית ברוך, היא יצאה לי למדרגות", "היא יצאה לי ככה, ואז היא שלחה לחברה שלי הודעה "תשאלי את החבר שלך איך הבייבידול שלי?" והוסיף: "צריך לעצור את זה ואם זה לא יעצר ברוך, אני אפעל באותו צורה". "אם זה לא יגמר הדבר הזה, אני יעשה בדיוק כמו שהיא עושה, אני אפנה לגרושתך ולילדים שלך וזה מה שיהיה. אולי זה הדרך היחידה". לטענת התובעת, הנתבע אף הטיל אימה על ברוך באמצעות איומים כי אם אלו לא ייפסקו, הוא יפנה לילדיו של ברוך ולגרושתו, מה שהרתיע את ברוך כגרוש עם ילדים בתחילת קשר עם אישה אחרת.

13. לטענת התובעת, פרסומים אלו שפרסם הנתבע לברוך ובני הזוג האחרים של התובעת, פגוע בפרטיותה ובעקבותיהם התערער אמונם בתובעת, והחלו מריבות עד כדי ניתוק הקשר. הפרסום חשף את בני זוגה של התובעת לבעיות ששוררות בין הצדדים והמציג את התובעת באור שלילי בפני בני זוגה.

14. טוענת התובעת שבפרסום נוסף, מבזה במיוחד, שהוצג בפני הגרוש של הלנה, בת זוגו של הנתבע, הוא נשאל האם גם בעבורו רוקדת התובעת "על עמוד", משל הייתה בחורה העובדת במקומות מפוקפקים, בהם נהוג לרקוד על עמודים, דבר שהוא זר לתובעת.

15. בנוסף, על פי הנתען, הגיש הנתבע תלונות סרק במשטרה, שגרמו לתובעת להשחתת ימי עבודה ופגעו בשמה. באחת התלונות טען שהתובעת, אשר כלל לא ידעה את כתובתו ולא ביקרה בה, "שרטה את הרכב שלו" במכוון. התלונה נסגרה מאחר והנתבע מסר שלוש גרסאות שונות לדברים. תלונה נוספת הייתה שהתובעת כביכול מגיעה בלילות מתחת לביתו של הנתבע ומקללת אותו בקול. תלונה זו, לא רק שעוסקת בזוטות, גם היא שקרית, וגם היא נתפסה כלא אמינה. השוטר שקיבל אותה ומסר אודותיה לתובעת, קרע אותה מול עיניה, וגם היא נסגרה. לטענתה, הגשת תלונות שווא במשטרה בחוסר תום לב וריבוי גרסאות המעיד על שקריותן, מהווה גם הוא לשון הרע, שכן הגשת תלונה בחוסר תום לב. לטענת התובעת, התלונות רק מדגישות עד כמה אובססיבי היה התובע בהצקות ובהטרדות של התובעת.

16. התובעת מפנה לתצהיר הגרוש של בת הזוג של הנתבע, בו הוא מפרט את ההשמצות ששמע לגביה מגרושתו וכן טוען כי הנתבע וזוגתו התנכלו לו בדרך דומה. לטענתה, בני זוג נוספים קיבלו מהנתבע שיחות טלפון דומות, אך ביקשו שהתובעת לא ערב אותם בתביעה זו.

17. ב"כ התובעת שלח בשמה מכתב דרישה להפסקת ההטרדות ובתגובה ענה הנתבע במכתב בו הוא וחברתו מצהירים בפירוש שיש בידם הקלטות ותיעוד בשם התובעת וממספר הנייד שלה. התנהלות זו, מצביעה שהתובע המשיך במעשיו.

18. טוענת התובעת, שהפרסום נשוא התביעה, נעשה בעל פה בשיחות טלפון בהן נטען כי התובעת מטרידה את הנתבע בהצעות מיניות ומתנהגת באופן שאינו ראוי ליד ילדיה, מה שמהווה לשון הרע. הנתבע פרסם אודות התובעת דברי בלע והשמצות, השפיל ופגע בה בפני בני זוגה וכן הפר את פרטיותה בצורה חמורה. לטענתה, מעבר לפגיעה בשמה הטוב, הנתבע פגע בפרטיותה בחשיפת מידע אישי ואינטימי לגבי חייה הפרטיים בפני בני זוגה, ולאור ריבוי ההפרות, בגין פגיעה בשמה הטוב והפגיעה בפרטיותה, עותרת התובעת לחיבו ב- 200,000 ₪ כדלקמן:
100,000 ₪ מבוקש בגין הפגיעה בשמה הטוב ו- 100,000 ₪ בגין הפגיעה בפרטיות.

תמצית טענות הנתבע

19. הנתבע טוען שהתובעת היא שמכפישה אותו ואת אשתו, מעלילה עליהם עלילות, מספרת עליהם שקרים, היא מכנה אותם "אבו אף", "מיס רוסייה" "אבו אפוש", "אשפה נולדת ואשפה תישאר", "תתעסקי בחיים שלך ובניסיונות והתאבדות שלך", "תתבייש לך, אשפה", ועוד.

20. לגרסתו, התובעת עושה הכל כדי לפגוע בו ובאשתו, גרמה לקשרים אינטימיים ביניהם כאשר היה נשוי לאישה אחרת וגרמה לגירושיו ממנה, הבטיחה לו שהיא משתמשת באמצעי מניעה אך הרתה לו, ושמה לה למטרה להתנקם בו עקב נישואיו. לדבריו, התובעת עושה שימוש בילדיהם המשותפים, כדי למרר את חייו וחיי אשתו. הנתבע אישר שהגיש תלונות במשטרה בשנים 2013 ו 2015 שנסגרו מחוסר עניין לציבור.

21. לגרסתו, השיחות עם ברוך נעשו בין גברים כדי לגרום לתובעת להפסיק ולהתנהג כפי שהתנהגה, ולא כדי להוציא "לשון הרע" והוא לא שוחח עם אף אחד מלבד ברוך. לגרסתו, התובעת נהגה לצאת אליו בלבוש חושפני, ונהגה להתקשר לאשתו לספר לה שהנתבע אצלה. לטענתו, הוא ואשתו מעולם לא קיללו את התובעת, אלא היא זאת שמקללת אותו. לגרסתו, כל השיחות שבהן התובעת הכפישה אותו והתחזתה לאחר, הוקלטו על ידו, אך לא נשמרו. את אשתו הקודמת (סלי) שלטענתו התובעת פגעה בה, לא הזמין לעדות כדי לא לפגוע ברגשותיה.

דין והכרעה

22. לשון הרע - המסגרת הנורמטיבית

חוק איסור לשון הרע קובע, כי פרסום דבר לשון רעה מהווה עוולה אזרחית. בסעיף 1 מוגדרת לשון הרע:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדו;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו"

סי' 2 (1) לחוק קובע, כי פרסום "אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע";

נקבע בפסיקה, כי הגדרת החוק רחבה למדי ונבחנת בהתאם לסטנדרט האובייקטיבי של האדם הסביר (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ [פורסם בנבו]) והיותו של הפרסום שקרי או אמת, אינה מוציאה אותו מהגדרתו כ "לשון הרע". במקרה של פרסום אמת המהווה הוצאת לשון הרע, יכול שתעמוד למפרסם הגנת "אמת דיברתי" או אחת ההגנות האחרות הקבועות בחוק. עוד קבעה הפסיקה (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי [פורסם בנבו]) ארבעה שלבים לבחינת טענה ללשון הרע, "ראשית, יש לפרש את הביטוי בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר... שנית, יש לבחון האם על פי משמעות זו, מהווים הדברים "לשון הרע" על פי סעיף 1 לחוק, והאם אופן אמירתם מהווה "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2 לחוק. בשלב שלישי, יש לבחון את תחולת ההגנות

השונות על הפרסום... בשלב הרביעי, אם ממלא הפרסום את תנאי שלושת השלבים הקודמים, נבחנת שאלת הסעדים, ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי לתובע. על כל ארבעת שלבים אלה חולש עקרון האיזון החוקתי בין הזכות לשם טוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש ביטוי."

אין הכרח כי הפרסום יביא לפגיעה וודאית בשמו הטוב של אדם על מנת להקים את יסודות העוולה ודי בכך שלאותו פרסום יש פוטנציאל להביא לפגיעה. כהגדרת המחוקק די בכך שהפרסום "עלול" להביא לאחת מהתוצאות המפורטות בסעיף 1 בחוק.

פרסום – אין חולק שהנתבע אמר את הדברים הנטענים בתביעה לברוך חייט ומשכך התקיים אלמנט הפרסום.

23. ברוך חייט, אשר שהיה בן זוגה של התובעת בשנת 2014 במשך כ- 8 חודשים, העיד, שהתובעת הזהירה אותו מראש שהנתבע עשוי להטרידו כפי שעשה לבן זוג קודם שלה. לדבריו, בשלב מסוים פנתה אליו באינטרנט דמות אשר הציגה עצמה כאתי חליווה שדיברה בגסויות ומיניות, בסגנון גס והיה ברור שאין מדובר בדמות אמיתית. בהמשך יצר עמו קשר הנתבע, ובשיחה, אשר הוקלטה, אמר לו בין היתר שהתובעת עושה בעיות, שהיא מתקשרת אליו ואומרת לו "תעשה לי ככה ותעשה לי ככה" מתקשרת לחברתו של הנתבע, שולחת לה הודעות שהנתבע ישן אצלה, זה חולני, שהתובעת מתקשרת אליו שיבוא אליה, שהוא מגיע אליה הביתה והיא יוצאת אליו עם בייבי דול שקוף או עם תחתונים, ורושמת לו " איך היה הבייבי דול השקוף שראית אותי" שהילד השני נולד בניגוד לרצונו. כן אמר לו הנתבע, שכאשר היה נשוי עם אחרת הנתבעת ביקשה שיבוא לביתה, שיקרה אותו שהיא משתמשת באמצעי מניעה, הם קיימו יחסים ולאחר כשבועיים הודיעה לו שהיא בהריון, ועוד. בנוסף, אמר לו הנתבע, שאם התובעת לא תפסיק להתקשר אליו הוא יתקשר לאשתו של ברוך ולילדיו. ברוך חייט הצהיר, שאחת הסיבות להפסקת הקשר בינו לבין לימור הייתה שהוא לא רצה להיות מעורב בקשר שהנתבע נמצא ברקע.

הנתבע לא הכחיש את הפרסום עפ"י עדותו של ברוך וטען, שטלפן לברוך כדי שישפיע על התובעת להפסיק את ההטרדות ואמר שהתובעת גנבה לו זרע, כי זה מה שהוא הרגיש.

24. לשון הרע – הדברים שאמר הנתבע לברוך, מהווים לשון הרע ברמה גבוהה. האמירות שהתובעת "גנבה זרע" מהנתבע, האמירות שהתובעת שיקרה את מי שהייתה חברתו של הנתבע ומספרת לה שהנתבע אצלה, שהתובעת מסתובבת בבייבי דול שקוף, שהתובעת "מגרה" את הנתבע וגורמת לו לעזוב את אשתו ולהגיע לביתה, מהוות לשון הרע.

25. הנתבע אמר דברים אלה לבן הזוג של התובעת בכוונה כדי להפריד ביניהם, ועפ"י עדות ברוך חייט, שהייתה אמינה ביותר, אכן, הוא נפרד מהתובעת גם עקב אותן שיחות וכן שהתובעת הזהירה אותו מראש שהנתבע יאמר לו דברים מסוג זה, כפי שעשה לבן זוג קודם, מה שמחזק את גרסת התובעת שברוך אינו האדם הראשון שהנתבע אמר לו דברים מסוג זה.

26. ברוך, שעדותו הייתה סדרה, ברורה ואמינה, סיפר את הדברים באופן מסודר, ואני מקבלת את עדותו באופן מלא. כך העיד ברוך:

"הוא התקשר אלי והייתי מופתע כי אין לי מושג מי זה ולא מכיר אותו, ולא היתה לי התקשרות איתו, היא הציג את עצמו כיניב הגרוש של לימור ולא הבנתי למה פונה אלי ואין לי קשר אליו ולא יודע מהיכן הוא יודע את הפרטים שלי ומאיפה יודע שאני הבן זוג של לימור והוא בעצם התקשר לדלות מידע וכביכול שאני אעזור לו עם בעיות שיש לו עם לימור וניסה להעליל כל מיני סיפורים עליה ואמרתי שזה לא מענייני בהתחלה, ואני לא צד בעניין

...

ש. הוא ניסה להעליל על לימור כל מיני עלילות.

ת. כן.

ש. אחרי שיחות ההצקה של יניב המשכת בקשר עם התובעת?

ת. היינו בקשר. אבל השיחות הללו לא עשו טוב למערכת הזוגית ואין ספק בכך כי עם כל זה שאני מאמין לה והכל נכון, בן אדם נורמלי יתחיל לחשוב שמהו לא בסדר ... ולא רציתי שהדבר הזה יעוף לכיווני". (פרוטוקול, עמ' 13, ש' 2-22, עמ' 14 ש' 6-3).

בהמשך העיד:

"ש. בקשר לשיחות?

ת. הם היו בטווח של חודש. היתה שיחה שהוא סיפר לי שהילד השני הוא תוצאה של גניבת זרע והוא היה נשוי ואמרתי שזה לא ענייני והתחיל לספר וזה כמובן לא תרם דתחושה שלי בקשר עם לימור ומבחינתי הוא סוג של איים שאם אמשיך או היא תמשיך להציק הוא יציק לי עם גרושתו והילדים וזה משהו שבאותו רגע הדליק לי נורה אדומה ולכן ניגשתי להגיש תלונה במשטרה ולא רציתי עסק עם בן אדם שמאיים והיו איומים על ילדים וזה היה קו אדום מבחינתי". (פרוטוקול, עמ' 14, ש' 13-7).

27. ברוך חייט הצהיר (ס' 37-39) כי באחת השיחות טען בפניו הנתבע שהיה במועד מסוים אצל התובעת כדי להחזיר את הילדים והיא יצאה אליו בביתו דול שחור שקוף, וברוך אמר לו "אבל אני הייתי איתה בבית באותו יום אני הייתי שם" והנתבע השיב לברוך "בלי להתבלבל" "אתה לא היית בבית". עולה שהנתבע המציא על התובעת סיפור שקרי, במועד שברוך היה עמה בבית, ולא היה מקרה כמו שהנתבע טען.

28. בעדות הנתבע, מעבר למפורט לעיל, התגלו סתירות נוספות. הוא טען שבטקסטים של חליווה, שלטענתו זו התובעת, יש דברים שרק התובעת יודעת, אותם העביר לעורכת דינו אך הם לא צורפו לתיק ביהמ"ש (ע' 15 דברים שרק התובעת יודעת, אותם העביר לעורכת דינו אך הם לא צורפו לתיק ביהמ"ש (ע' 15 ש' 28-30 ע' 17 ש' 14). אין לקבל את טענת הנתבע שיש צילומי הודעות ו/או הקלטות שלא הוצגו לביהמ"ש, ככל שלא הציגם יש להניח שלא קיימים ראיות אלה, וממילא נטל ההוכחה כי אכן קיימים רובץ על כתפיו. בפרסום הראשון (נספח 2 לכתב התביעה) הנתבע אמר לברוך חייט שהתובעת מתקשרת לחברתו ושולחת לה הודעות שהנתבע אצלה בלילה, אך לא הוצגו הודעות כאלה. בפרסום השני (נספח 3 לכתב התביעה) טען הנתבע שהתובעת מבקשת ממנו להגיע אליה ולעשות לה דברים שונים, אך לא הוצגו הודעות אלו. איני מקבלת את טענת הנתבע ל"גניבת זרע" מאחר שטענה זו לא הוכחה, כמו כן, אין מחלוקת, כי השתתף במסיבת ברית המילה של הילד ביחד עם בני משפחתו, והצדדים המשיכו להיות בקשר.

29. הלנה איטח – אשת הנתבע העידה, שהתובעת נהגה לטלפן אליה ממספר חסוי לאיים ולקלל אותה, היא מטרידה אותה ואת הנתבע, מתקשרת אליה בלילות וגורמת לה להאמין שהנתבע נמצא אצלה. לגרסתה, היא והנתבע לא מעורבים בהודעות שהתובעת קיבלה לפייסבוק שלה. בחקירתה העידה, שאין לה הקלטות של השיחות עם התובעת, אך יש לה הודעות עם ניבולי פה.

30. שמעון צלדטו, שהיה בעבר נשוי להלנה, אשתו הנוכחית של הנתבע, העיד על היחסים בינו לבין גרושתו, ועל הדמיון בין סיפורה של התובעת למה שעבר עליו. כן הצהיר (ס' 18 לתצהירו) שאשת הנתבע אמרה לו שהתובעת "רוקדת על עמוד".

31. איני מקבלת את טענת הנתבע, כי לשון הרע שפרסם על התובעת נבעו מהטרדות של התובעת כלפיו וכלפי אשתו, ולא הובאה כל ראיה לטענותיו, לא הובאו הקלטות של שיחות כאלה, לא הוכח שפרסומי דמות בשם חליוואה, הן של התובעת. גרושתו של הנתבע, סלי, לא הובאה לעדות כדי לחזק את טענתו שהתובעת הטרידה אותה ו/או פגעה בה ו/או איימה עליה וגרמה לגירושיהם.

32. חביב לוי הודה (ע' 31 לפרוטוקול) שהנשים המוזכרות בתצהירו (שירן ואתי) שלטענתו התובעת שוחחה עמם בענייניו של הנתבע והטרידה אותן, נמצאות בארץ, והנתבע לא מצא לנכון להעיד אותן כדי לחזק את גרסתו.

33. בחקירת הנתבע התגלו סתירות ביחס לעדותה של הלנה. כך למשל, עדות הנתבע לגבי ביקור עם בנו בבית חולים או במוקד טיפול חולים, סתרה ברובה את עדות אשתו הלנה, שניהם לא זכרו את מועד המקרה, לא זכרו באיזה בית חולים נבדק הילד, הנתבע העיד כי הצטרף לתובעת שהייתה בבית חולים עם הילד (ע' 19 ש' 4) ואשתו העידה שהנתבע נסע לבדו עם הילד לאחר שהתובעת התקשרה אליו למקום עבודתו מביתה (ע' 22 ש' 18). אשת הנתבע העידה על הודעות שנשלחו ע"י התובעת שלא הוצגו.

34. לטענת הנתבע, גניבת הזרע ע"י התובעת הייתה מספר ימים לאחר החתונה עם סלי, (ע' 18 ש' 15-20), אך בנו נולד כשנה ו-3 חודשים לאחר חתונתו עם סלי והנתבע לא ידע להסביר זאת. (ע' 18 ש' 22-26 לפרוטוקול). מכאן שיש לקבוע כי טענת הנתבע לגנבת זרע אינה נכונה ונטענה באוזני ברוך לשם השמצת התובעת ופגיעה בכבודה. יוער כי טענה זו לגניבת זרע נמצאת, לטעמי, ברף גבוה בכל הקשור לביטויים המהווים לשון הרע, הנתבע לא הוכיח טענתו, ואיני מקבלת טענתו כי עסקינן בהבעת דעה.

35. אציין, כי אמנם התובעת לא העידה בני זוג נוספים שאליהם לטענתה פנה הנתבע, אך ניתן להסיק שאמת בדבריה, לאור עדותו של ברוך חייט, שבתחילת הקשר ביניהם, "הזהירה" אותו התובעת משיחות כאלה, כפי שנעשו בעבר לבני זוג אחרים שלה.

האם קיימת לנתבע הגנת החוק?

36. סבורתני כי לאור כל האמור לעיל, לא עומדת לנתבע הגנת אמת דברתי ולא עומדת לו הגנת תום הלב. הנתבע עותר להגנות סעיף 15 (1)-(3) ו (8) בחוק איסור לשון הרע. תיאוריו הקיצוניים בשיחות עם ברוך, שאין להם כל אחיזה במציאות, אינם מעשה בתום לב ואינם מעשה כדי להשכיח שלום בין התובעת לנתבע, ולא מצאתי לראותם כ"זוטי דברים" כפי שטוען הנתבע בסיכומיו. הפרסום לא היה כחלק מחובתו "החוקית, המוסרית והחברתית" כמשמעות בחוק, והתלונות הנטענות במשטרה כלל אינן חלק מהתיק. לא ניתן להתעלם מהרושם כי הטענה כי הנתבע חוסה תחת הגנות החוק נטענה בכתב ההגנה בצורה רפה, והנתבע אף לא מצא ליתן לטענה זו כל מקום במסגרת סיכומיו. הנתבע אף עותר בהגנתו לתחולת ההקלות שבדין. (טוען להגנות סעיף 16 לחוק כאשר הסעיף הרלוונטי הוא 19). עם זאת, הנתבע לא פירט מדוע חוסה תחת הגנות סעיף 19, וממילא לא הוכיח כי הביע כל רצון ו/או נכונות להתנצל על דבריו.

37. מצאתי להעיר כי לא התעלמתי מטענות הנתבע (ס' 2 לסיכומיו) כי גם התובעת מצאה לגדפו פעמים רבות, כך גם את אשתו. עם זאת, אין בטענות אלו כדי להעלות ו/או להוריד מהפרסומים נשוא התביעה. מעבר לכך, אין לפניי תביעה שכנגד, ועל בית המשפט להידרש לעילות התביעה שלפניו.

דיון בטענת הפגיעה בפרטיות

38. התובעת עותרת בנוסף לפגיעה בפרטיות בהתאם לסעיפים 7,8,9 ו 11 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"). סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות אוסר על פגיעה בפרטיותו של אדם ללא הסכמתו.

39. הזכות לפרטיות מוכרת כזכות יסוד, והיא מוגנת בסעיף 7 (א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
40. כדברי הנשיא השופט ברק (כתוארו אז) בבג"צ 6650/04 פלונית נ' ביה"ד הרבני האזורי בנתניה ואח' [פורסם בנבו] (14.5.06):

" הפרטיות נועדה לאפשר לפרט "תחום מחייה" שבו הוא הקובע את דרכי התנהלותו, בלא מעורבותה של החברה. בתחום זה האדם הוא עם עצמו. זו "הזכות להיעזב לנפשו" ("the right to be left alone": השופט ברנדייס בפרשת Olmstead v. U.S. 277 U.S. 438 (1928)), המובא בפרשת דיין, עמ' 471 ובע"א 439/88 רשם מאגרי המידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 803, 836."

סעיף 2 קובע רשימת מקרים המהווים פגיעה בפרטיות, וזו לשון סעיפי המשנה אליהם מתייחסת התובעת בתביעתה, (המנויים בסעיף 2):

"(7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניניו הפרטיים של אדם;

- (8) הפרה של חובת סודיות לגבי ענייני הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע;
 (9) שימוש בידיעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;
 (10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);
 (תיקון מס' 8) תשס"ו-2005
 (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד." (ההדגשות אינן במקור).

הפסיקה דנה בהגדרת המונח "צנעת החיים האישיים", וכך הורה כבוד השופט פוגלמן, בפסה"ד [בע"א 1697/11 א. גוטסמן אדריכלות בע"מ נ' אריה ורדי](#), [פורסם בנבו] (23.1.13):
 "תחילה, לעניין המונח "צנעת החיים האישיים"; מה יכול לבוא בגדרה של הגדרה זו? "צנעת החיים" גם היא ביטוי עמום שגבולותיו אינם ברורים (אלי הלם דיני הגנת הפרטיות 148 (2003) (להלן: הלם). ברי אפוא כי התשובה לשאלה מה ייחשב עניין הקשור ב"צנעת החיים האישיים" אינה חדה וחלקה, וכי "כמו ביטויים רבים שאנו נתקלים בהם בספר החוקים ובחיי היום-יום, פרשנותם תלויה בהקשר ובמטרה שלשמה נדרשת פרשנות זו"

[סעיף 9\(2\)](#) קובע איסור על "שימוש בידיעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה". המונח "עניין פרטי" אינו מוגדר בחוק, אולם בפסיקה ניתנה לו פרשנות מרחיבה (ראו למשל [ע"א 439/88 רשם מאגרי המידע נ. ונטורה](#) [פורסם בנבו] (27.7.94).
 לטעמי לא ניתן לחלוק על כך שמידע על עברו הזוגי של אדם והיחסים האינטימיים אותם מנהל עם בת/בן זוגו הנם ענייני הפרטי. [בסעיף 2\(11\) לחוק הגנת הפרטיות](#) מצא המחוקק להתייחס בצורה ספציפית "לעברו המיני" של אדם המהווה זכות מוגנת. הפניות החוזרות והנשנות של הנתבע למר ברוך, והתיאורים המשמיצים של הנתבע כלפי התובעת לרבות אמירות המהוות לשון הרע, כפי שפורט לעיל, אשר הובילו בסופו של יום לסיום הקשר הזוגי של התובעת עם ברוך, מהווים לטעמי חדירה לפרטיותה של התובעת שלא כדין. סבורתני כי השימוש לרעה אותו עשה הנתבע במידע אישי ואינטימי, (שכלל לא הוכח כנכון ואמיתי, ונמצאו בו סתירות מול עדות ברוך חייט), בשיחותיו עם ברוך לשם פגיעה בתובעת, מהווה לשון הרע ופוגם במתחם הפרטיות הבסיסי ביותר עליו בקש המחוקק להגן.

סוף דבר

אני קובעת, שהנתבע ביצע עוולת לשון הרע נגד התובעת. כמו כן, הנתבע פגע בפרטיות התובעת, כמשמעו בחוק הגנת הפרטיות.

הנתבע ישלם לתובעת פיצוי בגין עוולת לשון הרע בסך 40,000 ₪, ובגין הפגיעה בפרטיות התובעת ישלם לתובעת סך של 10,000 ₪.
 כן ישלם לתובעת הוצאות משפט ובנוסף, שכ"ט עו"ד בסך 7,500 ₪.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ז אדר ב' תשע"ט, 24 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

אושרי פרוסט פרנקל 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקיה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)